

Storbritannien og Irland.

Afsnit III. af Statsindkomstlovforslaget.

Skat paa overordentlige Indkomster.

(I nærværende Oversættelse betegnes paagældende Afsnit III. som „nærværende Lov“).

38. (1). Hvis Indtægten af nogen Forretningsvirksomhed, der omfattes af nærværende Lov, i nogen i Tidsrummet fra den 4. August 1914 til den 1. Juli 1915 endende Regnskabsperiode har overskredet vedkommende Virksomheds Normalindtægt før Krigen — saaledes som denne Normalindtægt nærmere defineres nedenfor i nærværende Lov — med mere end 200 Lst., skal der paa saadant Overskud lægges, opkræves og betales en Skat (i det efterfølgende kaldet ekstraordinær Indkomstskat) af 50 pCt. af Overskuddets Beløb.

(2). I nærværende Lov skal som Regnskabsperiode vælges den Periode, for hvilken vedkommende Virksomheds Regnskab er opgjort, og i saadanne Tilfælde, hvor en Forretnings Regnskab enten ikke har været opgjort for nogen bestemt Periode, eller ikke har været opgjort for den sædvanlige Periode, eller hvor der er forløbet mere end et Aar uden Opgørelse, skal Skattemyndighederne fastsætte som Regnskabsperiode en Periode paa mindst 6 Maaneder og højst 1 Aar, og hvis Slutdato de bestemmer.

Hvor en Regnskabsperiode er kortere end 1 Aar, skal det ovenfor nævnte Beløb af 200 Lst. forholdsmæssig formindskes.

(3). Naar en Person beviser, at hans Indtægt i nogen efter 4. August 1914 endende Regnskabsperiode ikke har naaet en saadan Størrelse, at han bliver pligtig at svare ekstraordinær Indkomstskat, eller at han har lidt et Tab i sin Forretningsvirksomhed, skal han være berettiget til at erholde tilbagebetalt — eller til at modregne i en senere Regnskabsperiodes ekstraordinære Indkomstskat — en saa stor Del af tidligere betalt ekstraordinær Indkomstskat, at Totalbeløbet af den af ham i hele Perioden betalte ekstraordinære Indkomstskat bringes i Overensstemmelse med hans Indkomst eller Tab igennem hele Perioden.

39. Nærværende Lov angaar alle Virksomheder af hvilken som helst Art — hvad enten de drives til Stadighed eller ej — der drives i Storbritannien og Irland, eller som ejes eller drives andetsteds af Personer, der har deres Hjemsted i Storbritannien eller Irland, undtagen:

- a. Landbrug i Storbritannien eller Irland,
- b. Embeder eller Bestillinger,
- c. Saadanne Virksomheder, hvis Udbytte hovedsagelig afhænger af deres Udøvers personlige Egenskaber, og til hvilke der ikke fordres nogen eller dog kun en forholdsvis ringe Kapital.

Derimod omfatter Loven saadanne Virksomheder, hvor en Person tager Provision for udførte Forretninger eller Tjenester, eller hvor en Person optræder som Agent af hvilken som helst Art, uden dog at være handelsrejsende eller fastlønnet Agent, hvis Honorar ikke afhænger af Omfanget af de af ham gjorte Forretninger eller er knyttet til andre Betingelser.